

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Item eiusdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ad te? Dico tibi, male senex, vt periuirus iudicaberis in die iudicii. Respondit ei inclusus: Quia iuravi quidem, iuravi utique; & quia periuravi, scio: verum meum Dominum & factorem periuravi; te tamen non audiam.

De eodem Limonario.

Narrauerunt mihi iidem patres & hoc dicentes: quia in his diebus mulier quædam Christi amatrix in finibus Apamiæ puteum fodit: & multa expendens, & multum laborem faciens, & in profundum multum descendens, non reperit aquam: & in defectione animi multa erat mulier & propter laborem & propter sumptus. Semel ergo in somnis videt mulier quemdam dicentem sibi: Mitte, fer similitudinem abbatis Theodosii, qui in Scopulo est; & aquam per eum Deus præbebit tibi. Mulier autem missis duobus hominibus suis, accepit iconam sancti; & deposita ea in puteum, statim & absque dilatione aqua exiit, ita vt mediæta putei repleretur. Detulerunt ergo nobis ex eadem aqua, & bibimus, & glorificauimus Deum nostrum.

Item eiusdem.

Narravit nobis Dionysius presbyter ecclesiæ Ascalonis de abbate Ioanne anachoreta, dicens: Quia hic magnus in præsentī generatione fuit homo, & ad statum suum Deo beneplacenter hoc de eo miraculum asserbat. In specu, inquit, senex sedebat in partibus Sochus possessionis, ab Hierosolymis miliaris viginti ferme distantis. Imagi-

* Gr. probandum statum

π πρὸς σέ; λέγω σοι κακώτερον, ὡς ἄποστολος ἐλάλει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἐγκλειστος ὅτι μὴ ὠμώσα, ὠμώσα· καὶ ὅτι ἄποστολος κησα, οἶδα· πλὴν ὁ θεὸς διὰ τὴν καὶ ποιητὴν ἄποστολῆσα, σοὶ δὲ οὐ μὴ ἀκούσω.

Εκ τῆς αὐτῆς Λειμωνοαλείου.

Διηγήσαντο ἡμῖν αὐτοὶ πατέρες καὶ ποδο λέγοντες ὅτι ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ζωῆς τῆς φιλόχρηστος εἰς τὰ μέρη Ἀπαμείας φρέαρ ὤρυσα· καὶ πολλὰ δαπανήσασα, καὶ εἰς βάθος πολὺ κατελθούσα, οὐκ ἔβρεν ὕδωρ· καὶ ἐν ἀθυμίᾳ πολλῇ ἐσπῆρχεν ἡ ζωὴ καὶ διὰ τὸ κόπον ἔδιδε τὰς δαπανὰς. ἐν μιᾷ οὐκ ἔβρε ὕδωρ· θεωρεῖ ἡ ζωὴ ἰεὺς λέγοντα αὐτῇ πέμψον φέρε τὸ ὁμοίωσιν τῆς ἀββᾶ Θεοδοσίου τῆς εἰς σκοπελον, ἔτι ὕδωρ δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς παρέχαι σοι. ἡ ζωὴ πέμψασα δύο ἀνθρώπους αὐτῆς, ἔλαβε πέντε εἰκόνα τῆς ἀγίου καὶ χαλασάσας αὐτὴν ἐν τῷ φρέαρ, βίβου καὶ παραχρησάσα τὸ ὕδωρ ἐξῆλθεν, ὡς τὸ ἡμῖν τῆς φρέατος πληροῦσθαι. ἔφερον οὐκ ἡμῖν ἐκ τῆς αὐτῆς ὕδατος, ἔδιδε δὲ ἄσπετον θεὸν ἡμῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Διηγήσατο ἡμῖν Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας Ἀσκαλων τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τῆς ἀναχωρητοῦ, λέγων ὅτι οὗτος μέγας ἐν τῇ ἀποστολῇ γυνεὴ γέγονεν ἀνθρώπος· ἔπρως σύστασιν τῆς αὐτῆς πρὸς θεὸν διαρεσθησῶς ποδο τοῦ ἀββᾶ τὸ δαύμα. ἐν ἀσκαλίῳ, φησὶν, ὁ γέγονεν ἐκαστὸς εἰς τὰ μέρη Σοκχοῦ ἑκτὸς κήματος ἀπὸ μαλίων μικρὸν πρὸς Ἱεροσόλυμα εἰκοσιν εἰκό-

Ανασταντι 77.

ANNO
CHRISTI
787.

να δὲ εἶχεν ὁ γέρον ἐν τῷ σπηλαίῳ
τῆς ἁγίας ἀρχαίου διασσίνης ἡμῶν
Σκοτάκου καὶ ἀειπαρδένου Μαρίας,
ἐχρυσαν ἐν ἀγκάλας Χριστὸν ὁ
ἡμῶν. καθὼ οὐκ ἐβούλετο πώποτε ἀ-
πελθεῖν ἢ εἰς ἐρήμοις μακρὰς, ἢ εἰς Ιε-
ροσόλυμα ἢ πρὸ τῶν περοσκωήσαι ὁ
ἅγιον τσαυρόν καὶ ὁδὸν ἁγίοις τόποις, ἢ
καὶ εἰς τὸ Σινᾶ ὄρη περσεύζαται,
ἢ καὶ εἰς μάρτυρας ἀφεςώτας Ιεροσο-
λύμων πολλοῖς διαστήμασιν. ἡ γὰρ ἀ-
ραν Φιλομάτους ὁ γέρον καὶ νῦν μὲν
εἰς ὁ ἅγιον Ἰωάννην εἰς Εφεσον, νῦν
δὲ εἰς ὁ ἅγιον Θεόδωρον εἰς Εὐχαί-
ται, ἢ εἰς τὴν ἁγίαν Θέκλαν εἰς Σελεύ-
καιαν, ἢ εἰς ὁ ἅγιον Σέργιον εἰς Αερα-
φας· ἐσκιάζε τὴν κανδήλαν, καὶ
ἠπύον, ὡς εἶχε σπηλαίου. καὶ πρὸς
ἰκετίαν τὰς τὴν πορείαν ἀπὸ κατε-
δύναι, ἔλεγε πρὸς τὴν διασσιναν, εἰς
τὴν εἰκόνα αὐτῆς περσεύζων· ἁγία δε-
σσίνα Σκοτία, ἐπειδὴ ὁδὸν ἔχω μα-
κρὰν βαδίσει, πολλῶν ἡμερῶν περ-
σεύζουσα ἐχρυσαν, τῆς κανδήλας σου
Φρόνησον, καὶ ἀσβεστον αὐτὴν κατὰ
τὴν ἐμὴν περσεύζων Φύλαξ. ἐγὼ
γὰρ τὴν σὴν βοήθειαν σποδοδιπρῶ
ἔχων ἀπέρχομαι. Ἐ τῶντα πρὸς τὴν
εἰκόνα φήσας ἀπήρχετο. καὶ τὴν περ-
σεύζουσαν πορείαν πληροῦν ὑπέσχεφε,
ποτὲ μὲν διὰ μίλων, ποτὲ δὲ διὰ δύο
καὶ τριῶν, ἐστὶ δὲ ὅτε ἔτι διὰ πέντε καὶ
ἕξ, καὶ οὕτως βίβασκε τὴν κανδήλαν
ἐσκιάσμενίαν καὶ ἀπύουσαν, καθάπερ
αὐτὴν πρὸς ὁδοπορείαν ὁξερρόμυθος
εἶασε· καὶ οὐδέποτε αὐτὴν ἀφ' ἐαυ-
τῆς σβεθεῖσεν ἑώρακεν, οὔτε ὁξ ὑπνοῦ
διδμιαμύθου, οὔτε ὁξ ἐρήμου Φοιτῆ
εἰς τὸ σπηλαίον.

nem autem habebat senex in
specu sanctæ intemeratæ domi-
næ nostræ Dei genitricis & sem-
per virginis Mariæ, habentem
in vlnis Christum Dominum
nostrum. Quotiescumque ergo
volebat quoquam pergere, aut
ad cremos longinquas, aut Hie-
rosolymam ad adorandam san-
ctam crucem & sancta loca, vel
etiam in Sina monte oraturus,
aut ad martyres, qui ab Hie-
rosolymis multis spatiis aberant
(erat enim amicus martyrum
oppido senex. Nam nunc qui-
dem ad sanctum Ioannem E-
phesum, nunc vero ad san-
ctum Theodorum Euchaita,
aut ad sanctam Theclam Seleu-
ciam pergebat, vel ad sanctum
Sergium Arapham) perstrue-
bat candelam & succendebat,
sicuti habebat consuetudinem:
& ad deprecationem stans vt
iter sibi dirigeretur, dicebat ad
dominam, in imaginem eius at-
tendens: Sancta domina Dei
genitrix, quoniam viam habeo
longam ad ambulandum, mul-
torum dierum spatium haben-
tem, de candela tua curam ha-
beto, & inextinguibilem eam
secundum meum propositum
custodi. Ego enim adiutorium
tuum comitem habens, vadam.
Et his ad imaginem dictis abi-
bat; & proposito itinere com-
pleto reuertebatur, aliquando
quidem mense vno, aliquan-
do vero duobus vel tribus, non-
nunquam quinque aut sex mo-
ratus. & sic inueniebat cande-
lam ordinatam & ardentem, vt
eam ad iter agendum egressus
sinebat: nunquamque illam a
semetipsa extinctam vidit, ne-

que a somno surgens, neque ab cremo rediens in speluncam.

Ecc iij

Basilus sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Demonstratum est, quod antiqua traditio sit sacrarum imaginum consuetudo.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Iam satiati sumus ex paternis testimoniis, & cognouimus, quia prisca traditio est venerabilium imaginum erectio. Sectatores igitur sumus sanctorum patrum.

Sancta Synodus dixit: Sectatores & concordantes.

Stephanus reuerendissimus monachus dixit: Et alios codices habemus de causa sacrarum imaginum vsque ad quindecim: & ut iubetis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Repleti sumus atque contenti.

Sancta Synodus dixit: Satis est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quoniam demonstratum est in praecedenti lectione, quia ab Hebraeis, & paganis, & Samaritis, ac Manichæis, atque Phantasiastis accusata est ecclesia propter venerabiles imagines, & omnes certificati sumus, iustum est etiam fratrem nostrum & dilectum dominum Ioannem, & loci seruatorem apostolicarum orientis sedium, audire: habet enim quamdam relationem insinuantem, vnde coeperit imaginum subuersio.

Sancta Synodus dixit: Et querimus domine audire de hoc.

Ioannes reuerendissimus monachus & loci seruator orientalium pontificum, a pittacio legit.

Volo ego humilis & cunctorum nouissimus ostendere cum

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· ἀπεδείχθη, ὡς δεχόμενα παράδοσις ὅτιν ἢ τῶν ἱερῶν εἰκόνων σωήματα.

ANNO
CHRISTI
787.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἡδὴ ἐκορέθημεν ἐν τῶν πατριαρχικῶν χηρίσων, καὶ ἐπέγνωμεν, ὅτι δεχόμενα παράδοσις ὅτιν ἢ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀνασφάλωσις. ἀκόλουθοι οὖν ἐσμεν ἁγίων πατέρων.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀκόλουθοι εἰσὶν σύμφωνοι.

Στέφανος ὁ βλαβεράτος μοναχὸς εἶπεν· καὶ ἑτέρας βίβλους ἔχοντες τῆς ὑποδοσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἕως τῶν δεκαπέντε· καὶ ὡς κελεύετε.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐνεπλήθημεν, καὶ ἠρέθημεν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἠρέθημεν.

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐπειδή τῶν ἀπεδείχθη ἐν τῇ παρολαβούσῃ ἀναγνώσει, ὅτι παρὰ Ἑβραίων, καὶ Ἑλλήνων, καὶ Σαμωρείτῶν, Μανιχαίων τε καὶ Φουτασιασῶν ἐνεκλήθη ἡ ἐκκλησία ἐνεκεν τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ πάντες ἐπέδημεν, δίκαιόν ὅστις καὶ τὰ ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ ἀγαπητοὺς κυροῦ Ἰωάννου τῆς τοποτηρητοῦ τῆς δόξολογικῶν τῆς ἀναπολῆς θεσῶν ἐπακοῦσαι· ἔχῃ γὰρ ἵνα διήγησιν δηλοῦσαι, πόθεν ἤρξατο ἡ τῶν εἰκόνων καταστροφή.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· καὶ ζητοῦμεν, δέασσα, ἀκοῦσαι περὶ τούτου.

Ἰωάννης ὁ βλαβεράτος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητῆς τῶν ἀνατολικῶν δεχηρέων, ἀπὸ πηλαίου ἀνέγνω.

Βούλομαι ἐγὼ ὁ μέτερος ἐπάντων ἔχαιος διηγησάσθαι μετὰ πάντων

ANNO
CHRISTI
787.

Ἀληθείας ὅτι τῆς παρουσίας ταύτης ἀ-
γίας ἡμῶν ἐ ἱεράς σινώδου, ὅπως, ἐ
πότε, καὶ ὅθεν ἔρχεται τὸ δόγμα ἢ κακί-
ση καὶ θεοσυγῆς αὐτῆ τῆς χειριστικῆ-
πυλῶρον καὶ εἰκονοκλασῶν αἵρεσις.
συνομία ἡ χηρῶν λόγου πρὸς αἰ-
ροῦμεθα, διὰ χειρὸς ἕκρινε καλὸν
ποιῶν αὐτῶν τὴν ἐξήγησιν, ὡς αὐτὸν μὴ
μετῆς ἀληθείας λαθεῖ. τῆς τῆς ἀθέων
Αραβῶν περὶ τὴν πόλιν, ἥτοι συμ-
βούλου. Σελεμαν ἰὼ οὗτος τοῦ ὀνόμα-
διετέτατο πότον Οὐμδρος, ὅς ὅτι πᾶς
τῆς δόξης, ὡς μετὰ λαμῶν ἀ-
πέσειε. ὁ δὲ ἀνάκαρον Μασαλμαῖ
ἀπὸ τῆς ταύτης πολέμου ὄντι δυσμε-
νῆ * ὅς τῆς μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χάριτι, καὶ τῆς
αὐτῶν τελευτῆς παναγίας θεοτόκου, μετ'
αἰγῶν καὶ ἀπωλείας τῆς οἰκείου τῆς
Σαρρακηνῶν στρατεύματος ὑπὲρ
ἐν εἰς Συρίαν, ἀνύσας ὡν ἠλπίσεν οὐ-
δέν. πλὴν ὡς οὐκ ἔστιν ὁ Οὐμδρος,
πότον διαδέχεται Εζίδος ἀνὴρ κοφός
πῆς ἐ ἰσχυρῶν. ἰὼ δὲ ἐν τῇ Τι-
βερεαδῇ πρὸς τῆς παρρησίμων
Ἑβραίων, Φαρμακομανίης, δαμόνων
ψυχολαβῶν ὄργανον, ὀνομαζόμενος
Τεσσαρακοντάπηγος, δυσμενῆς ἐχθρὸς
τῆς ἐκκλησίας τῆς θεοῦ, ὅς μεμασθῆκώς
τὴν τῆς κραυγῆς Εζίδου κοφότη-
τα, καὶ δὴ πύτω πρὸς αὐτῶν ὁ παμ-
πύνηρ οὗτος Ἑβραῖος, ἐπεχείρει
μαντεύεσθαι πᾶσι καὶ πρὸς αὐτῶν.
ὡς οὐκ ἐν πύτων ὑπὲρ ἀδελφῶν ἐγε-
γόνει καὶ ἀπὸ τῆς πύτων, ὡς ἐπὶ
ἐφῆ: ἔλα τὸ πρὸς τὸν βούλε, δινοῖα τῆ
πρὸς σὲ διακείμεθα, ὑποδέσθαι σοι
ἐξ ὅτων πᾶσι ἀγαθῶν ἐ ἰσχυρῶν ἀνυδθ-
σόμενον, δι' οὗ σοι πρὸς εὐχόμεθα ζωῆς
dam, per quem facilius ac celerius adipisci possis, vt addatur tibi vitæ

omni veritate coram presenti
ac sancta vestra & sacra Syno-
do, qualiter & quando & vn-
de habuerit initium pessima &
Deo exosa hæc Christianos ac-
cusantium & imagines confrin-
gentium hæresis. compendio
dumtaxat sermonis vti procu-
rans, per chartam iudicavi bo-
num fieri narrationem, quate-
nus nil me veritatis lateat. Ara-
bum itaque qui sine Deo sunt,
mortuo tyranno, id est, confi-
liario (Seleman autem erat huius
nomen) ei successit Vmarus: qui
ad principatum ascendens, mox
acceriens pepulit * e fossa pro-
iectum Masalmam a terra hac,
cum esset hostis insanissimus:
qui magni Dei & saluatoris no-
stri Iesu Christi gratia, & san-
ctissimæ Dei genitricis quæ il-
lum peperit, cum confusio-
ne multa & perditione propriæ
Sarracenorum militiæ reuerfus
est in Syriam, nil eorum quæ spe-
rabat, adeptus. Mortuo autem
Vmaro subrogatus est Ezidus,
vir quidam leuis & mobilis. E-
rat autem Tiberiade ductor qui-
dam præuaricatorum Hebræo-
rum, veneficus diuinus, dæ-
monum animas lædentium or-
ganum, cognominatus Saran-
tapechys, impius inimicus ec-
clesiæ Dei. Qui videlicet ne-
quissimus Hebræus cum didi-
cisset imperantis Ezidi leuita-
tem, accessit ad eum, & cœ-
pit diuinare quædam & præ-
dicere ei. Ex quo igitur factum
est, vt acceptus tyranno & gra-
tus efficeretur: Volo, inquit, pri-
me * consiliarie, pro symbolo
benevolentiæ qua circa te fla-
gro, dictare tibi modum quem-

* Gr. e fossa
proicien-
dum

* Anast.
verb.
(sic enim
Græci appel-
lant regem
Sarraceno-
rum.

longitudo, & permanes annis triginta in hoc principatu tuo, si tamen in opus perduxeris verba mea. At insipiens ille tyrannus, mente obtusus auiditate longæuitatis (erat enim amator deliciarum & petulans) respondit: Quia quæcumque dictaueris, paratissime facio: & si voti compos extitero, maximis te honoribus recompensando locupletabo. At vero veneficus atque diuinus Hebræus ait ad eum: Iube statim absque omni dilatione vel induciis scribi per omnem principatum tuum encycliam epistolam, vt omnem imaginalem picturam siue in tabulis, siue per musua in parietibus, siue in vasis sacris & vestibis altarium, & quotquot huiuscemodi reperiuntur in cunctis Christianorum ecclesiis, * exterminare ac perfecte deponere: nec non & quotquot in foris ciuitatum ad ornatum sunt & decorem in quacumque similitudine. Quin & satanæ maligna operatione motus falsus diuinus addidit, omnem similitudinem: * arguentatus hoc, vt importabilem ostenderet inimiciã quam contra nos habebat. Ast tyrannus deceptione captus, huic leuitate vsus obsecundauit: & mittens deposuit ab omni prouincia quæ sub ipso erat, sanctas imagines, & residuas similitudines: & hoc modo non parcens deturpauit ecclesias Dei per veneficum Hebræum sub potestate sua sitas, antequam perueniret malum ad terram istam. Porro fugientibus Deo amabilibus Christianis, ne propriis manibus subuerterent sanctas imagines, Hebræos Deo

μῆκος, καὶ διαμυρεῖς χρόνους τετράκοντα ἐν τῇδε θου τῇ δόξῃ, εἰ εἰς ἔργον ἀγάθους εἶδὼ λόγους μου. ὁ δὲ ἀφρονεῖν τὸν τυραννός καὶ φωδὸς τὸ νοῦν ἐφέσθι μακροβιώσως· ἡ γὰρ φιλοφρονητὴς καὶ ἀκόλαστος· ἀπειρήνατο, ὅτι γε ὅσα αὐτῷ ὑπέσθη μοι, ἐπιμίως ποιῶ. καὶ ἐὰν πύχον * περακτεῖ, μετὰ τῆς ἀμείψομαι σε πιαῖς. ὁ δὲ φαρμακομανῆς Ἑβραῖός φησι πρὸς αὐτόν· κέλθυσον βίβλους πάσης ἀπὸ αἰατολῆς καὶ ὑπερδύσεως γράψαι κατὰ πᾶσαν σου πύχον δόξῃ ἐγκύκλιον ἐπιστολῶν, ὥστε πᾶσαν εἰκονικῶν διατάξαι γράψαι εἴτε ἐν σαῖνισιν, εἴτε δια μυσείων ἐν τοῖς, εἴτε ἐν σκλίεσιν ἱεροῖς καὶ ἐνδυτοῖς θυσιαστικῶν, καὶ ὅσα ποιᾶντα βεβλήκεται ἐν πάσης τῆς τῆς Χριστιανῶν ἐκκλησίας, ἀφαιρῆσαι, ἐπέλατῶν καὶ ἀλδοσαι· οὐ μὲν ἄλλὰ καὶ ὅσα ἐν τῆς ἀγοραῖς πόλεων κατὰ νόσον εἰσὶ καὶ ἀπεπέπειαν οἰαδῆποτε ὁμοιωμάτα. σατανικῶν δὲ κακουργημάτων κινουμένων ὁ ψευδομανῆς πρὸς σέθενε, πᾶν ὁμοίωμα, αὐτοφρόσων δειξαι πύχον πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν μηχανώμεν. ὁ δὲ ἀλιτήρ τὸν τυραννός τούτω κουφότητα πειδύεις, διποσίλας καθεῖλεν ἀπὸ πάσης ἐσθρίας τῆς ὑπὸ αὐτὸν τῆς ἀγίας εἰκόνας ἐκ λονπὶ ὁμοιωμάτα. καὶ τούτω τῷ ἔργῳ ἀπεκόσμησε τὰς ἐκκλησίας τῆς θεοῦ διὰ τῆς φαρμακοῦ Ἑβραίου ἀφειδῶς τῆς ὑπὸ πύχον ἐξοίσαν αὐτῶν, πρὸ τῆς φθᾶσαι ἐν τῇ γῆ ταύτῃ τὸ κανόν. φθῶντων δὲ τῆς θεοφιλεστάτων Χριστιανῶν, τῆς μὴ τῆς οἰκείας χερσὶ κατὰ τῆς τῆς ἀγίας εἰκόνας, Ἑβραῖοις θεοσηγῆς, καὶ οἰκτροῖς Ἀραβας ἠγγαροῦσι

ANNO CHRISTI 787.

* exterminant, ac p. deponant.

* Gr. callide, vt nullam suspicionem suæ contra nos inimicitia daret.

ANNO
CHRISTI
787.

εις ποδο λατρευαίντες Αμηνραίοι· και
ουτως εικαιον τας σεπτας εικονας, & εδν
οικους τ' εκκλησιων ην μην κατεχελον,
ην δε κατεξεον. τούτων ακηκοως ο
ψευδεπισκοπος Νακωλειας & Θεοκτι
αυτην, εμμησαντο εδν παρανομους
Ιουδαίους & εδν ασεβεις Αραβας, και
ενυβρισαν τας εκκλησίας τ' Θεοδ. αξιον
δε κρινω της ιερας υμην αικοης και οιον
εδεξατο τέλος ο αθλιος τε & δειλαμος
εκειν & και Φαρμακος Εβραϊος. ως
η ποδο δρασας ο σύμβουλος Εζιδος,
ου πλείω ην δυο ημισυ χρονων βιω-
σας απεδανε, & απηλθεν εις τ' αιώ-
νιον πυρ, αι μην εικόνες εν τη δερχαφα
ιδρύσθ και ημη κατέστησαν· ο δε τούτου
υιός Ουλιδος παιδομα, αγανακησας,
ως φονέα τ' ιδιου πατ'ος & Φαρμα-
κον αιχίστω θανάτω αιαιρετώμα εκέ-
λθυσεν, αξια πάχηρα της ψευδο-
μαντίας αυτ' κομισαμηνον.

Ο αγιωτατος επίσκοπος Μεσσηνης
ειπε· κἀγω παιδιον ημω εν Συρια,
οπνίνα ο τ' ην Σαρρακλων σύμβου-
λος τας εικονας κατέσρεφεν.

Σάββας ο διλαβέστατος μοναχος
& ηγουμηνος Σπουδιου ειπε· δεσποτα
& ημεις οι αν αξιοι δοδλοι τ' αγιωσινης
υμην δεξατομην, ινα αι ιερα εικόνες
κατασταθωσιν εν τοις τοποις αυτων κ' η
περ εθ' αν σωθήσαν, & ινα λιταν βίω-
σιν & βίσεβεις Χερσιανοι μετ' αυτων.

Ταρχσιος ο αγιωτατος πατριαρ-
χος ειπε· η λέγετε ημμοι αδελφοί;

Η αγία σύνοδος ειπε· και ημεις
πάντες σωαμοδμη.

Πέτρος ο αγιωτατος & πρεσβυτερος και τοποτηρητης τ' αγιωτατου
πάπα της πρεσβυτηρας Ρώμης ανέγνω
δπο πηλακίου.

Concil. Tom. 19.

riabant, qui ad hoc missi erant
Amiræi: sicq; incendebant vene-
rabiles iconas, & domos eccle-
siarum modo quidem linientes,
modo autem eradentes. Quibus
auditis pseudoepiscopus Naco-
liæ, & hi qui circa ipsum erant,
imitati sunt iniquos videlicet
Iudæos & impios Arabes, iniu-
riam inferentes ecclesiis Dei. Iu-
stum autem iudico sacro vestro
intimare auditui, qualem miser
ille finem & veneficus Hebræus
susceperit. Cum enim hoc egis-
set symbulus Ezidus, non plus
quam duobus annis & dimidio
viuens defunctus est, & perrexit
in ignem æternum. Et imagi-
nes quidem in antiquo statu suo
& honore restitutæ sunt. Porro
huius filius Vlidus nomine in-
dignatus, tamquam homicidam
sui patris veneficum turpissima
morte interfici iussit, digna pro
facto falsæ diuinationis suæ por-
tantem.

Sanctissimus episcopus Messæ-
næ dixit: Et ego puerulus eram
in Syria, cum Sarracenorū sym-
bulus imagines subuerteret.

Sabbas reuerendissimus mo-
nachus & hegumenus monaste-
rii Studii dixit: Domine & nos
indigni serui sanctitatis tuæ ex-
petimus, vt sacræ imagines resti-
tuantur in locis suis iuxta priorē
consuetudinem, & vt litanias
celebrēt pii Christiani cum illis.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Quid dicitis venera-
biles fratres?

Sancta Synodus dixit: Et nos
omnes consentimus.

Petrus Deo amabilis archi-
presbyter & loci seruator san-
ctissimi papæ senioris Romæ le-
git ex pittacio.

Fff

Tarasio sanctissimo Constantinopoleos nouæ Romæ patriarchæ, atque omni sanctæ huic & vniuersali Synodo Petrus archipresbyter sanctissimæ ecclesiæ sancti ac laudabilis apostoli Petri, & Petrus presbyter & hegumenus monasterii sancti Sabbæ, ambo loci seruatores Hadriani papæ senioris Romæ: Iustum arbitramur, vt secundum pronuntiationem omnium nostrum, imo iuxta antiquam traditionem catholicæ ecclesiæ, sicuti omnes sancti patres edocent nos, veniat in medio nostrum colenda imago, & hanc salutemus: & quemadmodum placuerit vobis, sacerdotes, pronuntiate super hoc. Et aliud capitulum suggerimus, vt omnes conscriptiones, quæ contra venerabiles imagines factæ sunt, cum anathemate deleantur, vel igni tradantur. & de hoc petimus pronuntiare, vt videtur sacræ Synodo.

Sancta Synodus dixit: Veniat, fiat.

Petrus Deo amabilis archipresbyter & loci seruator sanctissimi papæ senioris Romæ dixit: Si iubet sancta vestra Synodus, ponatur crastino venerabilis imago, & omnes salutemus eam.

Sancta Synodus dixit: Fiat, fiat.

Ioannes reuerendissimus monachus presbyter & loci seruator orientalium pontificum dixit: Benedictus Deus, qui gloriificauit amatricem Christi Nicensium hanc ciuitatem in die-

Ταρασίω τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, † καὶ (οἰκουμένην) πατριάρχῃ καὶ πάσι τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ Ἐκκλησίᾳ συνόδῳ Πέτρῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου καὶ πανβφήμου ἀποστόλου Πέτρου, Ἐπίσκοπος μοναστηρίου τῆς ἁγίας Σάββας, ἀμφότεροι τοποτηρηταὶ Ἀδριανοῦ τοῦ ἀγιωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης. Δίκαιον ἡγορούμεθα, ἵνα καὶ τὴν ἐκφώνησιν πάντων ἡμῶν, μᾶλλον δὲ καὶ τὴν δεξιάν παράδοσιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καθὼς πάντες ἅγιοι πατέρες διδασκοῦσιν ἡμᾶς, ἐλθῇ ἐν μέσῳ ἡμῶν σεβασμίᾳ εἰκόν, Ἐπιπέτω ἀσπασώμεθα· καὶ ὡς παρέρχεται ὑμῖν ἱερεῖς, ἐκφώνησατε ὡς ἐν τούτῳ, καὶ ἔσθον δὲ κεφάλαιον ἀναφέρουμεν, ἵνα πάντα τὰ συζητήματα τὰ κατὰ τὴν σεπτῶν εἰκόνων ἡγορούμεθα, καὶ διὰ δεματισμοῦ λειδουθῶσιν, ἢ τῷ πυρὶ παραδοθῶσιν, καὶ ὡς ἐν τούτῳ ἀποδοῦμεν ἐκφώνησιν, ὡς δικαίᾳ τῇ ἱερατικῇ συνόδῳ.

Η ἀγία συνόδος εἶπεν· ἐλθέτω, γυέτω.

Πέτρος ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἐκκλησίας τοῦ ἀγιωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης εἶπεν· εἰ κελεύει ἡ ἀγία συνόδος, τὸ κρῖνον τοῦ ἁγίου καὶ πάντες ἀσπασώμεθα αὐτῷ.

Η ἀγία συνόδος εἶπε· γυέτω, γυέτω.

Ἰωάννης ὁ βλαβεστάτος μοναχὸς ἀρχιεπίσκοπος καὶ τοποτηρητὴς τῆς ἀνατολικῶν ἀρχιερέων εἶπεν· βίολογος ὁ θεὸς ὁ δόξασας τὴν Φιλόθεον Νικαίων ταύτῃ πόλιν ἐν ταῖς ἡμέραις

ANNO
CHRISTI
757.
† καὶ ἡμῶν
ἐκκλησίᾳ
ἀρχιεπίσκοπος
τοῦ ἁγίου
καὶ πανβφήμου
ἀποστόλου
Πέτρου

ANNO
 CHRISTI
 787.

Κωνσταντίνου & Ειρήνης τῆς φιλοχρί-
 στων ἡμῶν βασιλέων. βίλορητος ὁ θεὸς ὁ
 ἀναδείξας αὐτῶν διπλῆς χάριτος
 ἀξίον. πῶν πίστιν προσῆτον ὡς Χρι-
 στὸς ἐστράωσε, νῦν δὲ διὰ τῆς ἀγίας
 συνόδου ταύτης τὰ τῆς οἰκονομίας αὐ-
 τῆς σύμβολα πᾶσιν ἐφανερώσεν. Αρειῶς
 ὁ δόσφημος ἐν ταῦτα καθήρεθον. τῆς
 θεοσυζῶν εἰκονοκλασῶν ἢ ἀίρεσις ἐν-
 ταῦτα ἠφανίσθη. βίλορητος ὁ θεὸς ὁ λέ-
 γων διὰ τῆς ἀγίου δόσφου Ιωάννου·
 ἐγὼ εἰμι τὸ ἄλφα & τὸ ὦ μέγα. βίλορη-
 τὸς ὁ θεὸς ὁ κατ' ἄρχας ἐν ταῦτα & ἐν
 τῶ τέλει πῶν ὀρθόδοξον πίστιν κρατύας.

Ἡ ἀγία συνὸδος ὄξεβόησε, καὶ ἕνα
 ἕκαστον εἶχον ἐν τελευτῇ ἐκφωρόσα·
 τῆς θεοφθόγων πατέρων αἱ διδασκα-
 λία ἡμᾶς διωρῶσαντο. Ἐξ αὐτῶν ἄρυ-
 σάμμοι πῶν ἀλήθειαν ἐποπέδηθη. αὐ-
 τῶν κατακαλουθίσαντες τὸ ψεδὸς ἀπε-
 διώξαμεν. τῆς αὐτῶν διδασκαλίας τὰς
 σεπίας εἰκόνας ἀσπαζόμεθα. παρ' αὐ-
 τῆς ὀδηγηθέντες πῶν καὶ πῶν προσ-
 κυνῶσιν αὐταῖς ὀποτέμομεν. πατέρες
 κηρύττοι, τέκνα ἰσακοῆς ἐσμεν,
 καὶ ἐγκυαζόμεθα ἐν προσώπω μη-
 τρὸς τῆ παραδόσι τῆς καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας. πσεύοντες εἰς ἕνα θεὸν ἐν
 τριᾷδι αὐνομούμῳ, τὰς τριῶν εἰ-
 κόνας ἀσπαζόμεθα. Ὁ μὴ οὕτως ἐχον-
 τες διὰ θεμα ἔσωσαν. οἱ μὴ οὕτως φρο-
 νοῦντες πέρρω τῆς ἐκκλησίας ἐκδιω-
 χήτωσαν. ἡμεῖς τῆς ἀρχαίας θεομοδε-
 σίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐπακο-
 λουθοῦμεν. ἡμεῖς τῶν θεομῶν τῆς πα-
 τέρων φυλάττομεν. ἡμεῖς τῶν προσ-
 κυνῶν, ἢ ἀφαιρουῦντες ἐν τῆς ἀ-
 γίας ἐκκλησίας, ἀναθεματίζομεν. ἡμεῖς
 τὰς σεπίας εἰκόνας ὀποδεχόμεθα. ἡ-
 μεῖς πῶν ἐπίστακτον καινοτομίῳ τῆς

Concil. Tom. 19.

bus Constantini & Irenæ ama-
 torum Christi imperatorum.
 Benedictus Deus qui exhibuit
 eam duplici gratia dignam. Fi-
 dem prius hic Christus expref-
 sius explanauit: nunc autem per
 sanctam Synodum hanc dispen-
 sationis suæ symbola omnibus
 manifestauit. Arius infamis hic
 est depositus: Deo peroforum
 imagines confringentium hæ-
 resis hic exterminata est. Be-
 neditus Deus qui dicit per san-
 ctum apostolum Ioannem: *Ego*
sum Alpha & Omega. Bene-
 dictus Deus, qui hic in primis &
 in fine fidem orthodoxam con-
 firmavit.

Apoc. 1.
 & 22.

Sancta Synodus exclamauit,
 per vnumquemque versum ter
 pronuntians: Diuinitus sonan-
 tium patrum doctrinæ nos cor-
 rexerunt: ex ipsis haurientes ve-
 ritatem potati sumus: eos se-
 quentes, mendacium persecuti
 sumus. Ab eis edocti venerabi-
 les imagines salutamus. Ab eis
 ducti adorationem quæ per ho-
 norem fit, eis impendimus. Pa-
 tres prædicant: filii obedientes
 sumus, & * congratulamur in
 facie matris traditioni eccle-
 siæ catholicæ. Credentes in v-
 num Deum in Trinitate laudan-
 dum, honorabiles imagines sa-
 lutamus. Qui sic se non habent,
 anathema sint. Qui ita non sen-
 tiunt, procul ab ecclesia propel-
 lantur. Nos antiquam legisla-
 tionem ecclesiæ catholicæ se-
 quimur. Nos iura patrum con-
 seruamus. Nos eos qui addunt
 vel auferunt ex catholica ec-
 clesia, anathematizamus. Nos
 venerabiles iconas salutamus.
 Nos superinductam nouitatem

* Gr. glo-
 riamur in f.
 m. traditio-
 ne c. c.

Fff ij

Christianos accusantium anathematizamus. Nos eos qui sic se non habent, anathemati submittimus. Christianos accusantibus, id est, imagines confringentibus anathema. His qui asuntunt dicta sanctæ scripturæ, quæ sunt contra idola, in venerabiles imagines, anathema. His qui non salutant sanctas ac venerabiles imagines, anathema. His qui appellant sacras imagines idola, anathema. His qui dicunt, quod veluti ad deos Christiani ad iconas accedant, anathema. His qui communicant scilicet iniuriam & inhonorantiam inferentibus venerabilibus imaginibus, anathema. His qui dicunt, quod excepto Christo Deo nostro alius eruerit nos ab idolis, anathema. His qui audent dicere catholicam ecclesiam idola aliquando recepisse, anathema.

Multos annos imperatorum Constantini & Irenæ magnorum principum & imperatorum multos annos.

Pacificorum imperatorum multos annos.

Depositores novitatis quæ pridem facta est, Domine conforta.

Piam da Domine vitam eis.

Χριστιανοκατηγόρων ἀναθεματίζομεν. ἡμεῖς ὅσοι μὴ ἔτιως ἔχοντες τῶ ἀναθεματι καὶ ἀποβάλλομεν. τοῖς χριστιανοκατηγόροις, ἢ τοῖς εἰκονοκλάταις ἀνάθεμα. τοῖς λαμβάνουσι τὰς παρὰ τῆς θείας γραφῆς ρήσεις, τὰς κατὰ τῆν εἰδώλων, εἰς τὰς σεπτάς εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς μὴ ἀπαυλοῦσιν τὰς ἀγίας καὶ σεπτάς εἰκόνας ἀνάθεμα. τοῖς ἀποκαλοῦσι τὰς ἱεράς εἰκόνας εἰδῶλα ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσιν, ὅτι ὡς θεοῖς τῆς εἰκόσιν. Ὁ Χριστιανοὶ προσήλθον, ἀνάθεμα. τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει τοῖς ὑβριζοῦσι καὶ ἀπημάρτοισι τὰς σεπτάς εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσιν, ὅτι πλὴν Χριστοῦ τῆ θεοῦ ἡμῶν ἄλλο ἔρρύσατο ἡμᾶς ἐν τῆν εἰδώλων, ἀνάθεμα. τοῖς πολλοῖσι λέγον, τί καθελικῶ ἐκκλησίαν εἰδῶλα ποτε δεδέχθαι, ἀνάθεμα.

Πολλά τὰ ἔτη τῆν βασιλείων.

Κωνσταντίνου & Εἰρηνῆς μεγάλων βασιλείων καὶ αὐτοκράτορον πολλά τὰ ἔτη.

Εἰρηνωπιῶν βασιλείων πολλά τὰ ἔτη.

Τοῖς καθαιρέταις τῆς παροργισμένης καινοφανείας κύριε κράτεινον.

Εὐσεβῆ κύριε ζωῶν αὐτοῖς.

ACTIO SEXTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΚΤΗ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri. Imperio piissimorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irenæ a Deo redimitæ matris eius, anno octavo consulatus eorum, * pridie Nonas, * tertio Nonas Octobrias, indictione XI.

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσποτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν βασιλείας τῶν ἀσεβεισάτων & φιλοχρίτων ἡμῶν δεσποτῶν Κωνσταντίνου & Εἰρηνῆς τῆς αὐτοῦ θεοτέτου μητρὸς, ἔτους ὀγδοῦ τῶν αὐτῶν ἰσαυτίας, πρὸ δύο νονηνῶν Οκτωβρίων, ἰνδίκτου ἰα΄.

* pridie Nonas, id.

* tertio Nonas Octobrias, indictione XI.

ANNO CHRISTI 707.